

ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἢ μειζόνων ἴδοι τις ἂν τὴν τῆς διανοίας
ἀκρίβειαν, οἷον πρῶτον ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἢ τῆς χελιδόνος
σκηνοπηγία· τῇ γὰρ περὶ τὸν πηλὸν ἀχυρώσει τὴν αὐτὴν
ἔχει τάξιν· συγκαταπλέκει γὰρ τοῖς κάρφεσι πηλὸν, καὶ
5 ἀπορῆται πηλοῦ, βρέχουσα αὐτὴν καλινδεῖται τοῖς πτεροῖς
πρὸς τὴν κόνιν. Ἔτι δὲ στιβαδοποιεῖται καθάπερ οἱ ἄνθρω-
ποι, τὰ σκληρὰ πρῶτα ὑποτιθεῖσα καὶ τῷ μεγέθει σύμμε-
τρον ποιοῦσα πρὸς αὐτὴν. Περί τε τὴν τροφὴν τῶν τέκνων
ἐκπονεῖται ἀμφοτέρω· δίδωσι δ' ἐκάστῳ [ἐν μέρει], διατη-
10 ροῦσά τινα συνέσει τὸ προεληφὸς, ὅπως μὴ δις λάβῃ. Καὶ τὴν
κόπρον τὸ μὲν πρῶτον αὐταὶ ἐκβάλλουσιν, ὅταν δ' αὐξηθῶσι,
μεταστρέφοντας ἔξω διδάσκουσι τοὺς νεοττοὺς προΐεσθαι.
(2) Περί τε τὰς περιστερὰς ἔστιν ἕτερα τοιαύτην ἔχοντα τὴν
θεωρίαν· οὔτε γὰρ συνδυάζεσθαι θέλουσι πλείοσιν, οὔτε
15 προαπολείπουσι τὴν κοινωνίαν, πλὴν ἐὰν χῆρος ἢ χήρα
γένηται. Ἔτι δὲ περὶ τὴν ὠδὶνα δεινὴ ἢ τοῦ ἄρρενος θερα-
πεΐα καὶ συναγανάκτησις· ἐάν τ' ἀπομαλακίζεται πρὸς τὴν
εἴσοδον τῆς νεοττιάς διὰ τὴν λοχείαν, τύπτει καὶ ἀναγκάζει
εἰσιέναι. Γενομένων δὲ τῶν νεοττῶν, τῆς ἀλμυρίζουσας μά-
20 λιστα γῆς διαμασησάμενος εἰσπύτει τοῖς νεοττοῖς, διοιγνύς τὸ
στόμα, προπαρασκευάζων πρὸς τὴν τροφὴν. Ὅταν δ' ἐκ τῆς
νεοττιάς ἐξάγειν μέλλη, πάντας ὁ ἄρρην ὀχεύει. (3) Ὡς μὲν
οὖν ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτον τὸν τρόπον στέργουσιν ἀλλήλας,
παροχεύονται δέ ποτε καὶ τῶν τοὺς ἄρρενας ἐχουσῶν τινες.
25 Ἔστι δὲ μάχιμον τὸ ζῶον, καὶ ἐνοχλοῦσιν ἀλλήλαις, καὶ εἰς
τὰς νεοττιάς παραδύονται τὰς ἀλλήλων, ὀλιγάκις μέντοι·

9. 'Εκάστῳ] ἐκατέρῳ Bk. — 10. Συνέσει] συνηθεία Bk. — 20. Δια-
μασησάμενος] διαμασάμενος Schneider.